

ETT NYTT ÅR ÄR BEGYNT

Folkvisa från Järnboås

Uppt av skolläraren Per Persson, Finnshyttan
Järnboås, den 16 februari 1867.

Arr Rune Paulsson

Ett nytt år har begynt. Lil-la vän-nen har mig glömt. Ingen ro jag fin-ner någon dag.

Gm Dm Gm Gm Gm7 Cm A7 D7 Gm C Dm

Ingen män-ni-ska vet jag u-ti he-la Sveriges lag som kan göra mig munter och glad.

F A7-9 G7 C Gm Gm7 Cm F D7 Gm Cm D7 Gm

2. När jag går och tänker på,
att jag skall till andra gå,
si dä' är mitt hjärta emot,
till att gå på friarväg,
när som hjärtat säger nej.
Si det är en börda som är svår.

3. När jag går till dig min vän,
då är vägen inte lång.
Ty du är uti tankarna på mig.
Först får du glömma mig.
Sen får jag glömma dig.
Och sen är vänskapen all.

4. Du har en sockersöter mund.
Du är falsk av hjärtats grund.
Du har narrat mång' flera än mig.
Du har legat vid mitt bröst.
Gud han vet det allra bäst,
huru falsk du har varit mot mig.

5. Du är, du är min enda tröst.
Du har legat vid mitt bröst.
Mitt hjärta har du klämt så hårt.
Men Herren uti himlen bor.
Han ser hur det går.
Han vet att det faller sig så svårt.

6. Om det skulle hända sig en gång.
Att jag reser utav land,
ifrån dig allrakäraste min.
Så glöm då aldrig bort,
denna tid så kort,
vi har hållit varandra så kär.

7. Men huru skall det gå,
när som jag tänker på,
till att taga en annan till vän.
Först får du glömma mig,
sen får jag glömma dig,
Och sedan så är vänskapen all.